

**2-3 ΠΡΩΤΕΣ
ΑΝΤΙΦΑΣΙΣΤΙΚΕΣ
ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ ΔΡΟΜΟΥ**

...ΓΙΑ ΤΟΝ ΚΙΛΛΗ Ρ, ΓΙΑ ΟΛΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ ΠΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣΑΝ

ΤΟ ΜΑΧΑΙΡΙ, ΓΙΑ ΟΛΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ ΠΟΥ ΠΟΥΛΑΝΕ "ΚΡΑΤΙΚΟ

ΑΝΤΙΦΑΣΙΣΜΟ" ΚΑΙ ΓΙΑ ΕΜΑΣ -ΜΕ ΤΟ "Ε" ΚΕΦΑΛΑΙΟ.

Μιλάμε λίγες βδομάδες μόνο από τη δολοφονία του αντιφασίστα Παύλου Φύσσα - Killah P από το φασίστα Ρουπακιά. Λίγες μέρες μετά τις συλλήψεις μερικών πρωτοκλασάτων στελεχών και βουλευτών της συμμορίας κ.α. σαν "εγκληματική οργάνωση". Μιλάμε τη χρονική στιγμή που το "κράτος δικαίου", η αστική δικαιοσύνη και τα καθεστωτικά μίντια έχουν βάλει στο στόχαστρό τους εκείνους που μέχρι χθες υποστήριζαν ανοιχτά ή συγκαλυμμένα. Και καθώς η υποκρισία και η ξεφτίλα όλων αυτών δίνει ακόμα μια μαχαιριά στον Killah P. και τους προηγούμενους απ' αυτόν, έχουμε πάρα πολλούς λόγους να είμαστε θυμωμένοι/ες. Μιλάμε λοιπόν εν θερμώ: δεν είμαστε ούτε δημοσιογράφοι ούτε παρατηρητές των πραγμάτων για να κάνουμε «νηφάλιες» προσεγγίσεις· δεν είμαστε μπάτσοι για να ψάχνουμε «στοιχεία» για τη δράση της συμμορίας, που όλοι φυσικά ήξεραν· δεν είμαστε δικαστές για να κώνουμε το κεφάλι σε δικογραφίες. Είμαστε δράστες του κοινωνικού/ταξικού ανταγωνισμού, υποκείμενα του ταξικού πολέμου κι έχουμε όλους τους λόγους του κόσμου για να είμαστε οργισμένοι και στο δρόμο.

> ΟΙ ΑΝΟΙΧΤΕΣ ΠΛΗΓΕΣ ΤΗΣ ΤΑΞΗΣ ΜΑΣ -ΚΑΙ Η ΜΑΧΗ ΓΙΑ ΑΞΙΟΠΡΕΠΕΙΑ.

Το πιάνουμε απ' την αρχή: η δολοφονία του Παύλου Φύσσα δεν ήταν απ' αυτά που απλά «συμβαίνουν», δεν ήταν η «κακιά στιγμή». Ο Killah P. ήταν ενεργό μέλος της χιπ χοπ σκηνής και μέσα απ' τα τραγούδια του καταλαβαίνει κανείς καλά τι άνθρωπος ήταν και τι δεν ήταν. Ήταν αντιφασίστας και σίγουρα δεν ήταν ένας τυχαίος περαστικός απ' το σκηνικό του φόνου: έκατσε να υπερασπιστεί τους φίλους και τις φίλες του, ενάντια στο φόβο για τους δολοφόνους και τη θρασυδειλία τους. Να τα βάλει με τα λόγια και τα χέρια του ενάντια σε τριάντα πάνοπλους τραμπούκους. Αυτός ήταν, όρθιος και περήφανος και γι' αυτό τον σκότωσαν! Και θα τον θυμόμαστε πάντα για τα λόγια και τα έργα του, στη μουσική του και στο δρόμο. Δε θα τον θυμόμαστε σαν «ήρωα κατά τύχη», σαν «σημαία του αγώνα μας» είναι εκείνος που υψώνοντας τ' ανάστημα και την αξιοπρέπειά του, με τίμημα τη ζωή του, θύμισε πως η ξεφτίλα κι η παραίτηση δεν έχουν κατακυριεύσει τα πάντα.*

Ο Killah P. δεν ήταν ο πρώτος που μας θύμισε κάτι τέτοιο. Πριν απ' αυτόν ήταν πολύ εκείνη κι εκείνες που με το δικό τους τρόπο έβαλαν (και βάζουν) αναχώματα στον εκφασισμό της ζωής μας. Μετανάστες εργάτες και εργάτριες που έχουν καταλάβει στο πετσί τους σε τι ακριβώς συνίσταται το «ελληνικό όνειρο», αρνούνται και διεκδικούν έμπρακτα την αξιοπρέπειά τους. Ενάντια σε μπάτσους και φασίστες που ονειρεύονται "εθνικά

καθαρές" γειτονιές και επιτίθενται στα σπίτια τους και στα τζαμιά, αυτοί οι άνθρωποι υψώνουν το ανάστημα τους και παραμερίζουν το φόβο. Ενάντια σε δημοτόμπαστους που κυνηγάνε αυτούς που προσπαθούν να βγάλουν ένα ελάχιστο μεροκάματο, ενάντια στις μαφίες που θέλουν ν' αλώσουν τις κοινότητες τους, οι μετανάστες εργάτες παλεύουν για μια ανθρώπινη και αξιοπρεπή ζωή. Αυτές οι στάσεις ζωής, μαζί με πολλές ακόμα, στέκονται ενεργητικά απέναντι στο φασισμό, είτε έχει σβάστικα, είτε όχι. Είναι τμήμα ενός κοινωνικού μετώπου του αντιφασισμού και στοχεύουν κάθε κάρνα που είναι φορέας του. Είναι καθημερινές στιγμές αντιφασισμού, μικρές και αντιηρωικές, τέτοιες που σπίνουν οδοφράγματα στο νέο φασισμό.

Με τα δικά μας μάτια λοιπόν ο Παύλος Φύσσας μαζί με όλους τους μετανάστες εργάτες πριν απ' αυτόν - εκείνους που σκοτώθηκαν απ' τα χέρια της συμμορίας χωρίς την «συμπάθεια» της ρατσιστικής δημοσιογραφίας και με την πλήρη αδιαφορία μπάτσων και δικαστών - είναι οι δικοί μας νεκροί: είναι άνθρωποι που χάθηκαν οριστικά απ' τις γειτονιές μας, τα τραγούδια, τις γιορτές και την οργή μας. Δεν χάθηκαν απ' τη μνήμη μας* χάθηκαν από δίπλα μας, απ' τη δική μας πλευρά του μετώπου, σ' αυτό τον ταξικό πόλεμο που μας έχουν κηρύξει οι αφέντες αυτού του κόσμου και οι μπράβοι τους.

>ΠΟΣΟΙ ΚΡΑΤΟΥΣΑΝ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΑ ΤΟ ΜΑΧΑΙΡΙ ΤΟΥ ΔΟΛΟΦΟΝΟΥ;

Γιατί όσα χρόνια και να περάσουν, δε θα ξεχάσουμε ποτέ από ποιους και γιατί ανασύρθηκε απ' την παρακρατική αφάνεια αυτή η συμμορία μπράβων και μαφιόζων: για να κάνει τις μέρες και τις νύχτες μας ακόμα πιο «φτηνές», ακόμα πιο κατακερματισμένες, ακόμα πιο μοναχικές. Δουλειά της συμμορίας x.a. ήταν και είναι να ξερνάει το φασιστικό δηλητήριο και τη βία της, σπρώχνωντάς μας ακόμα πιο βαθιά στο φόβο, την παραίτηση, την κοινωνική/ταξική υποτίμηση και τις κάθε είδους μαφίες. Δουλειά της συμμορίας ήταν και είναι να επιβάλλει στους δρόμους και τις γειτονιές αυτά που αποφασίζονταν σε υπουργικά γραφεία και συνόδους των αφεντικών. Ήταν το μακρύ χέρι τους, εκείνο το «άκρο» που λειτουργούσε επί τόσα χρόνια σ' ένα ιδιότυπο καθεστώσ ασυλίας και ατιμωρησίας. Το ξέρουμε καλά: το να σκύψουμε το κεφάλι είναι ανεκτίμητο για το κράτος και τις κοινωνικές του συμμαχίες. Κι όπως έχει φανεί, δεν ανταλλάζει αυτή την στρατηγικής σημασίας κατάκτηση για μερικούς νεκρούς και εκατοντάδες σοβαρά τραυματισμένους. Ούτε παρεκκλίνει καθόλου απ' την επιβολή, σε όλους τους υπόλοιπους, της οργανωμένης κατάθλιψης και τους συναισθηματικούς και ψυχολογικούς ακρωτηριασμούς. Οι αφέντες της ζωής μας δεν ανταλλάζουν με τίποτα την κατάκτηση του να σκύψουμε το κεφάλι: ούτε καν η επίκληση σε μια

κουτσά «δημοκρατία» δεν σταματάει τις ορέξεις τους. Γι' αυτό κι έχουν επιβάλλει ουσιαστικά μια κατάσταση έκτακτης ανάγκης που βασικό στόχο έχει την καθυπόταξη μας στις ορέξεις τους.

Αυτή είναι η σκληρή πραγματικότητα του ταξικού πολέμου, την εποχή που οι αφέντες επείγονται να στρέψουν τις συνέπειες της καπιταλιστικής κρίσης αποκλειστικά στη δική μας μεριά. Αυτός ήταν ο λόγος που έσπρωξαν τη συμμορία x.a. τα καθεστωτικά μήντια. Όλοι οι γαμημένοι έμποροι ιδεολογίας πούλησαν σε αφελείς και κοιμισμένους υπηκόους την πιο νεκρόφιλη ιδεολογία στη συσκευασία ενός ανέφελου «προσκοπισμού»: οι μπράβοι και οι μαφιόζοι παρουσιάστηκαν σαν τα «παιδιά για τα θελήματα», στην υπηρεσία των ντόπιων. Κι αυτό έκαναν λοιπόν με τους μπράβους: ξέπλυναν το παρελθόν τους, τις δουλειές τους, τις παρακρατικές άκρες τους, ξέπλυναν τα πάντα γιατί επείγονταν να τους κάνουν ανάκωμα στην οργάνωση της τάξης μας. Δεν έγινε σε τυχαία συγκυρία αυτό το εγχείρημα: είχε προηγηθεί η εξέγερση του Δεκεμβρη του 2008 και είχε φτάσει με γοργά βήματα η κρίση. Τη στιγμή που οι κυβερνήσεις και οι εκλογές διαδέχονταν η μία την άλλη, δυο πράγματα έμεναν σταθερά: τα μέτρα ενάντια στο ντόπιο και πολυεθνικό προλεταριάτο (με μπάτσους, στρατόπεδα συγκέντρωσης, μειώσεις μισθών και συντάξεων) και το σπρώξιμο της

συμμορίας. Κι η συμμορία των μπράβων έφτασε να μπει στη βουλή, αποδεικνύοντας πως οι έλληνες μικροαστοί που τους έστειλαν εκεί, έχουν μεγάλα αποθέματα μισανθρωπισμού και σκατοψυχιάς: αυτοί που βίαζαν γυναίκες μετανάστριες στα κωλόμπαρα, αυτοί που χειροκροτούσαν τις Μανωλάδες της επικράτειας, αυτός ο κοινωνικός μικροαστικός απόπατος έστειλε τα δημιουργήματά του, τα παιδιά του, στη βουλή. Κι ήταν αυτή η πιο τρανή επιβεβαίωση της κοινωνικής διείσδυσης που είχαν και έχουν όλες εκείνες οι συμπεριφορές που «άνθησαν» στους καιρούς της ευδαιμονίας: το «πατάω επί πτωμάτων», από καριερίστικη τακτική, έγινε πλέον συνταγή επιβίωσης ενός «πολέμου όλων εναντίον όλων», στο ρυθμό της διαχείρισης της κρίσης. Η «λατρεία της δύναμης», αυτός ο καθημερινός μιλιταρισμός των κοινωνικών σχέσεων, είδε στα ντοπαρισμένα σώματα των μπράβων το είδωλό του. Ναι λοιπόν, «δεν ήταν σαν τους άλλους πολιτικούς» οι συμμορίτες• ήταν και είναι ντοπέ μικροαστοί, σκατόψυχοι και μισάνθρωποι, που τους έστειλαν στη βουλή «για να δείξουν αυτοί στους άλλους».

Και τώρα, αφού χτύπησαν κι άλλους μετανάστες εργάτες με βουλευτική ασυλία πλέον• αφού έκαναν μαζί με μπάτσους, δημοσιογράφους και καθεστωτικούς πολιτικούς τον ακροδεξιό /φασιστικό λόγο κοινοτυπία, θέλουν να τους αποσύρουν απ' το πολιτικό προσκήνιο, επειδή φαίνεται πως ίσως να «ξέφυγαν» απ' το πλαίσιο δράσης που τους είχε ανατεθεί. Επειδή λέει «επιτέθηκαν σε ντόπιους». Ποιος ξεχνάει

το παρελθόν όμως; Ποιος ξεχνάει τις «πλάτες» τους; Ποιος έχει λόγους να πιστεύει πως η απόσυρσή τους θα είναι κάτι διαφορετικό απ' τις αποστρατεύσεις των μπάτσων-συνεργατών τους; Κάποιοι από δαύτους φυσικά και θα πάνε φυλακή -μπας και έχει νομιμοποιηθεί ο φόνος και δεν το ξέραμε; Μην ελπίζει όμως κανείς ότι ο μπράβος του αφεντικού θα σαπίσει στη φυλακή, επειδή έκανε τη δουλειά του, έστω και με τις «ακρότητες» που αρμόζουν στην «ειδικότητά» του! Οι μπράβοι είναι χρήσιμοι -μέχρι τουλάχιστον να τους κάνουν σάκο του μποξ οι εχθροί τους, όλοι εμείς δηλαδή. Χρήσιμοι είναι επίσης οι μπάτσοι, οι καρabanάδες κι οι λιμενικοί που τους προειδοποιούσαν, τους εκπαίδευαν και τους έκρυβαν τα «παιχνίδια» τους όλ' αυτά τα χρόνια: ούτε αυτό το παρακράτος-με-στολή θα πάει χαμένο στους καιρούς που έρχονται, γιατί ποτέ δεν τελειώνει η κρατική ζήτηση για σκουλήκια. Απλά κάποιοι από δαύτους αναγκαστικά θα βγάλουν τη στολή και θ' αλλάξουν πόστο.

Οι μπράβοι θα παραμείνουν• και είτε στο σκοτάδι, είτε στους κοινοβουλευτικούς προβολείς θα κάνουν τη δουλειά των αφεντικών τους. Είτε μ' αυτό το όνομα, είτε με το άλλο. Με «ακρότητες» και μαχαίρια ή με γραβάτες και «κυριλέ άκρες». Θα παραμείνουν. Γιατί όλο το κοινωνικό σκατό του ρατσισμού, του εθνικισμού, του φασισμού και του μισανθρωπισμού θα είναι νόμιμο και νομιμοποιημένο στα μυαλά των ντοπιων και φυσικά έξω απ' τα κάγκελα των φυλακών. Ο νέος φασισμός ποτέ δεν εξαντλούνταν απλά στη συμμορία κ.α.: έχει παρελθόν συγκρότησης μακρύτερο

απ' την πρόσφατη ανάδειξη των μπράβων, αναγκαιότητες που τους ξεπερνάνε και οπαδούς που δεν είναι απαραίτητα μέλη και ψηφοφόροι των τραμπούκων. Ήταν στη βουλή πριν απ' αυτούς, έκανε ήδη κουμάντο στα σώματα ασφαλείας και το στρατό, αρθρογραφούσε δημοσιογραφικά, έφτυνε χολή για τους «ξένους» βλέποντας τηλεόραση κι ονειρευόταν «χαμένες πατρίδες» πολύ πριν την εμφάνιση της συμμορίας. **Αυτά έκανε.**

ΟΙ ΕΜΠΟΡΟΙ ΤΟΥ «ΚΡΑΤΙΚΟΥ ΑΝΤΙΝΑΖΙΣΜΟΥ» ΚΑΙ Η ΔΙΑΚΟΜΜΑΤΙΚΗ ΕΘΝΙΚΗ ΕΝΟΤΗΤΑ.

Γι' αυτό ο «αντιναζισμός» που πουλάει τώρα, μετά απ' όσα προηγήθηκαν, το κράτος, τα κόμματα και τα μίντια είναι εξοργιστικός και γελοίος: γιατί χτυπάει την πιο καρφωμένη πλευρά του φασισμού, τη βίαιη καρικατούρα του, ενώ όλα τα περιεχόμενά του παραμένουν στο απυρόβλητο. Ο «αντιναζισμός από τα πάνω» είναι σαν να εναποθέτουμε τις ελπίδες μας για τη συντριβή του άγριου και βίαιου καπιταλισμού στ' αφεντικά του • είναι σαν να περιμένουμε πως το ταξικό δίκιο σχεδόν θα έρθει στο σπίτι μας, με ταχυδρόμο όλους εκείνους που επιδιώκουν με κάθε μέσο το να σκύβουμε το κεφάλι. Αυτά δε γίνονται! Το μόνο που έχουμε να περιμένουμε απ' όλο αυτό το μέτωπο του κρατικού «αντιναζισμού» είναι πως κάποια στιγμή θα στρέψει την αστυνομοδικαστική

«τεχνογνωσία» που κατέκτησε στην περίπτωση της συμμορίας και προς τη δική μας μεριά. Στο δικό μας άκρο, τη δική μας πλευρά του ταξικού πολέμου. Γιατί η θεωρία των άκρων, αγαπημένη κουβέντα του καθεστώτος εδώ και κάποιο καιρό, δεν κάνει τίποτα άλλο απ' το να παριστάνει το ψευδώνυμο του ταξικού πολέμου: μας εγκαλεί να σκύψουμε το κεφάλι στο φόβο και την κοινωνική/ταξική μας υποτίμηση «για το καλό της δημοκρατίας». Να μην παρεκτρεπούμαστε και φυσικά να ψηφίζουμε τα κόμματα της καθεστωτικής αριστεράς, αφήνοντας το μέλλον μας στα χέρια των τακτικισμών μιας «αριστερής διακυβέρνησης» ή του «σοσιαλισμού». Αλλιώς λέει είμαστε άκρο...

>ΤΟ ΑΚΡΟ ΤΟΥ ΤΑΞΙΚΟΥ ΠΟΛΕΜΟΥ: ΕΜΕΙΣ.

Φυσικά και είμαστε άκρο κι είμαστε περήφανοι/ες γι' αυτό. Είμαστε ένα μικρό μέρος της οργής μιας τάξης που της κλέβουν τη ζωή, στ' όνομα μιας «πατρίδας που κινδυνεύει». Είμαστε ένα μικρό μέρος της οργής μιας τάξης που της στερούν τα μέσα επιβίωσης και ταυτόχρονα της κλέβουν τις λέξεις και τα συναισθήματα. Είμαστε ένα μικρό μέρος της οργής μιας τάξης που την καταδικάζουν στη «φτίνη», ενώ αυτή δημιουργεί τις αξίες αυτού του κόσμου. Τις υλικές αξίες και τις αξίες για να ζεις. Τις φτιάχνουμε με τα χέρια μας, τις πλάθουμε στο μυαλό

μας, τις γιορτάζουμε με κάθε ευκαρία στους δρόμους και στις πλατείες. Κι αυτά είναι ακραία γιατί βρίσκονται έξω από το εύρος της αποδεκτής συμπεριφοράς που ανέχονται από μας οι αφέντες και οι μπράβοι τους. Είμαστε άκρο λοιπόν γιατί θέλουμε να πατήσουμε στα κεφάλια των αρχόντων και των σκυλιών τους! Και στην κάθε μέρα μας στεκόμαστε και δεν ξεχνάμε τ' αδέρφια που έφυγαν, εκείνα με τα συνηθισμένα ονόματα κι εκείνα με τα «περίεργα».

Παλεύουμε και γι' αυτούς.

antifa STR antifastr@yahoo.com

antifascist action antifascistaction.west@yahoo.gr

antifa LAB antifalab@yahoo.gr

